

Scrisul reprezintă modalitatea grafică de expresie a gândirii, care constituie o formă de activitate superioară specific umană. Grafismul exprimă o activitate corticală între ariile ce asociază și integrează procesele de gândire simbolică, ariile ce determină mobilizarea mușchilor fonatori ce realizează codificarea lingvistică, sonoră, specifică comunicării verbale umane și ariile ce determină mobilizarea mușchilor mâinii pentru codificarea grafică (prin desen sau scris) a simbolurilor sonore lingvistice. Acest fenomen de integrare și asociere complexă care are loc la nivel cerebral permite evidențierea în scris (sau desen) a unor trăsături de caracter și personalitate specifice unui individ anume.

Astfel grafologul analizând o scriere se poate edifica dacă un individ aparține unui tip temperamental sau altuia, prezintă discontinuități în gândire sau nu, este econom, calculat sau risipitor, prezintă o voință puternică sau dimpotrivă, dacă este introvertit sau extravertit, dacă este sincer sau duplețar, ș.a.m.d. Unul din elementele de bază studiat de grafologi este „energia scrisului” tradusă prin presiunea exercitată în timpul scrierii de instrumentul de scris asupra hârtiei. „Energia scrisului” poate trăda nervozitatea sau lentoarea individului, interpretabilă în contextul temperamental general al acestuia, și în condițiile psihologice particulare ale momentului exprimării grafice. Alături de alte elemente grafologice, energia scrisului poate trăda și o psihopatologie individuală.

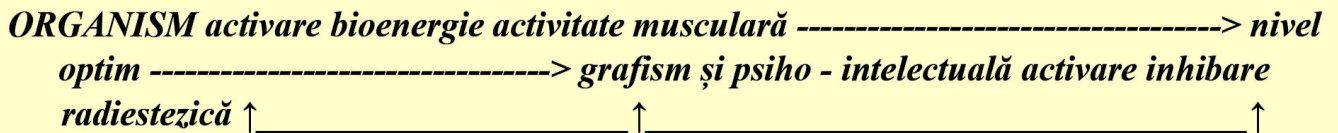
Din punct de vedere energetic-informațional scrisul (sau desenul) poate fi privit ca o acțiune de modificare structurală, fizico-chimică a substratului utilizat pentru exprimarea grafică. Astfel în timpul scrisului, se realizează atât o modificare a planeității (deci regularității) suprafeței de scris (și prin aceasta modificarea structurii conformațional-geometrice) cât și modificarea omogenității chimice a acesteia, prin depunerea neregulată a substanței cu care se scrie (pastă de pix, praf de carbon, cerneala, etc.). Prin urmare scrisul (sau desenul) determină o neomogenitate (programată în urma elaborării mesajului scris sau desenat) a paginii de hârtie (sau a oricărui suport material utilizat), neomogenitate ce reflectă valorile bioenergiei unui individ în momentul actului grafic. Această afirmație este susținută de faptul că o stare de agitație (sau calm) determină o apăsare mai puternică (respectiv mai slabă) a instrumentului de scris pe hârtie și o geometrie specific-individuală a trăsăturilor componente ale scrierii (barele”t „-urilor scris ascuțit, colțuros, rotund, etc.).

Având în vedere că neomogenitățile și structurile deformate mecanic au proprietatea de a fi surse de semnal radiesteziac, o scriere mai apăsată care determină modificări structurale mari în planul hârtiei și totodată o modificare pronunțată a chimismului acesteia (prin depunere masivă de material), va modela suportul de scris (hârtia) transformând-l într-o sursă algoritmică de semnal radiesteziac, mai puternică decât în cazul unei scrieri mai puțin apăsate. În planul hârtiei scrise, neomogenitățile generatoare de semnal radiesteziac sunt datorate atât depresiunilor făcute de instrumentul de scris cât și interacțiilor fizico-chimice de trei tipuri : - interacții între structurile chimice ce alcătuiesc planul hârtiei ; - interacții între structurile chimice ale substanței cu care se scrie ; - interacții între structurile chimice aparținând hârtiei și cele aparținând substanței cu care se scrie ; Prin urmare având în vedere cele de mai sus, putem afirma că bioenergia umană poate modela prin scris sau desen, o suprafață, astfel încât ea să devină o sursă de semnal radiesteziac, care să exprime valorile bioenergetice de moment ale individului. Cu cât bioenergia individului este mai mare în timpul actului scrisului, cu atât ea va determina modelarea unei suprafețe radiesteziace mai „ energetice”. Deoarece bioenergia individuală este generată în și de organism și se modifică permanent (în limitele fiziologice sau chiar fiziopatologice) sub acțiunea factorilor externi perturbatori, scrisul va permite numai evidențierea stării bioenergetice a individului din momentul actului grafic. Prin urmare este absurdă și fantezistă afirmația pe care o fac unii dintre așa zișii bioenergoterapeuți și chiar radiesteziști, că pot depista din scris, cu ajutorul ansei radiesteziace, poziția patului, zonele geo patogene din locuința subiectului testat, viitorul acestuia sau că pot vindeca de la distanță având în față o bucățică de hârtie scrisă de subiect. Singurul fenomen acceptabil, ce poate fi argumentat utilizând mijloace științifice moderne, este acela al detectării unor anomalii bioenergetice de origine fiziologică reflectate în profilul radiesteziac al foii

de hârtie scrise de subiectul testat. Această detectare se realizează cu instrumente similare celor utilizate în practica radiesteziacă (vergele în forma de L, vergea în forma de Z (ansă) , sau pendul care vor exprima prin mișcări de pendulare în jurul unei poziții de echilibru, interacția dintre câmpul bioenergetic uman cel radiesteziac ce traduce în scris starea bioenergetică a subiectului testat). Având în vedere argumentele experimentale (redate în studiile lui Ioan Florian Dumitrescu) privind inversa proporționalitate între valorile câmpului bioenergetic și cele ale câmpului radiesteziac, rezultă că pe măsură ce subiectul scrie un mesaj, hârtia scrisă exercită o influență inhibitorie de tip feed-back asupra bioenergiei individului care consumă în același timp o energie psiho-intelectuală și fizică din ce în ce mai mare pe măsură ce avansează cu exprimarea grafică.

Schema feed - back -ului radiestezico - bioenergetic arată astfel :

Aceasta poate explica mai bine epuizarea psihointelectuală resimțită până la nivel fizic de cei care în activitatea lor sunt obligați să scrie sau să deseneze mult. Prin urmare scrisul și desenul determină o epuizare printrun consum energetic sporit ce tinde să anihileze efectele inhibitorii radiestezice.

Bazându-se pe argumentele prezentate anterior putem vedea cât de illogic și irațional este să plasăm un semn de egalitate între câmp bioenergetic (care are efect stimulatv asupra stratului biologic) și câmp radiestezic (care are efecte inhibante) . Efectele radiestezice ale scrisului pot fi asemăanate întru câtva cu înregistrarea unui mesaj sonor (sau video) pe o bandă magnetică, existând deosebirea că la nivelul benzii magnetice nu apar și modificări chimice (prin depuneri de material ca în cursul scrisului) ci numai modificări fizice de redistribuire a particulelor magnetice sub influența variației câmpului electromagnetic de la nivelul capului de înregistrare - redare. In mod similar benzii magnetice se produc însă modificările pe pelicula de hârtie fotografică, existând prin urmare și o energie radiestezică a fotografiilor care trădează starea bioenergetică a individului în momentul imortalizării. Cele afirmate mai sus sunt demonstrabile cu ajutorul unor experimente relativ simple în care se urmărește depistarea efectelor radiestezice a scrisului (sau fotografiilor) asupra substratului biologic. Personal am efectuat o serie de experimente pentru a evidenția câmpul radiestezic emis de o foaie de hârtie scrisă în diverse moduri. În experimente am utilizat ca material biologic, semințe de grâu din solul F 29 elită, depuse în vase identice ca mărime și păstrând constanți parametrii de udare și iluminare.

Apare sub egida Fundației Literar Istorice „STOIKA”

Observații experimentale preliminare :

- 1) Există o relație de inversă proporționalitate între rata de încolțire și dimensiunile finale medii ale plantelor atunci când se utilizează drept sursă foaia de hârtie scrisă cu pixul, și dactilografiată, și de directă proporționalitate în toate celelalte cazuri.
- 2) Foaia de hârtie albă așezată sub al doilea vas martor exercită o acțiune inhibitorie asupra ratei de încolțire și asupra creșterii medii a culturii biologice, comparativ cu martorul 1.
- 3) Comparativ cu martorul 2, atunci când utilizăm ca sursă bioenergetică o foaie de hârtie scrisă cu creionul, o foaie dactilografiată, o foaie pe care sunt trasate două respectiv trei cruci separate (cu creionul), se observă o inhibare a creșterii medii a culturilor, în timp ce în toate celelalte cazuri se observă o acțiune stimuloare.
- 4) Studiind procentul de germinare a culturilor experimentale tot în raport cu martorul 2, observăm un procent superior numai la utilizarea drept sursă a foii de hârtie xerografiate, în rest procentul este inferior sau egal celui înregistrat la acest martor.
- 5) Influența cea mai inhibitoare asupra germinării pare a fi exercitată de foile pe care sunt trasate 2 și respectiv 3 cruci cu creionul, iar asupra dezvoltării de către foaia ce conține textul scris cu creionul.
- 6) influența cea mai favorabilă asupra germinării pare a fi exercitată de foaia de hârtie xerografiată, iar asupra dezvoltării medii cea exercitată de către foaia pe care sunt trasate cruci multiple întrepătrunse.

C O N C L U Z I I : - Energia radiestezică a foii de hârtie scrise, depinde pe de o parte de conținut și pe de altă parte de maniera de înregistrare a simbolurilor. În marea majoritate a cazurilor grafismul exercită o influență inhibitorie asupra germinării și creșterii culturilor, ceea ce atestă acțiunea unui câmp de tip radiestezic.

Cu cât simbolurile grafice sunt mai dense și mai neomogene cu atât influența radiestezică este mai mare.

ADRIAN-MARIUS NICULESCU

INDEPENDENȚA ROMÂNĂ

Apare sub egida Fundației Literar Istorice „STOIKA”

Independența prin cultură